

Tema 1 laborator ASC

Descrierea soluției:

Pentru citirea datelor de intrare, am folosit procedurile **citire_numar**, **citire_mesaj_clar** si **citire_mesaj_criptat**.

Urmează să verificăm dacă numărul **p** din cerință este prim cu ajutorul procedurii **verif_prim**. În procedura, ne folosim de registrul **\$t0** pentru a parcurge toți potențialii divizori de la 2 până la $\left\lfloor \frac{p}{2} \right\rfloor$ și verificăm dacă am găsit un divizor prin efectuarea restului împărțirii lui **p** la **\$t0**. Dacă restul este 0, atunci am găsit un divizor al lui **p** și încărcăm valoarea 1 în registrul **\$t2**. În final, dacă registrul **\$t2** are valoarea 0, înseamnă că nu am găsit niciun divisor al lui **p**, deci numărul este prim și procedura întoarce valoarea 1, iar în caz contrar, întoarce valoarea 0.

Dacă procedura a întors valoarea 0, atunci apelăm procedura **exit_nonprim** care afișează un mesaj și încheie execuția programului. În schimb, dacă numărul este prim, este garantat faptul că grupul (\mathbb{Z}_p^*, \cdot) este ciclic, deci poate fi generat de un singur element.

Astfel, apelăm procedura **cauta_generator**, care determină și afișează valoarea generatorului, și, de asemenea, va stoca în vectorul **v**, reținut la nivel de memorie, valorile generate în ordine de către generator. În procedură, ne folosim de registrul **\$s1** pentru a parcurge fiecare număr **g** de la 2 la **p-1** și a genera toate puterile până când dăm de elementul neutru(1). După generarea puterilor, verificăm mai întâi dacă ordinul lui **g**, adică numărul puterilor generate până la elementul neutru, este mai mic decât ordinul grupului(**p-1**), caz în care incrementăm **g** cu 1 și efectuăm din nou

generarea puterilor pentru noul candidat. Dacă $\text{ord}(g)=p-1$, atunci este posibil că g să fie generator, însă trebuie să ne asigurăm că au fost generate toate elementele grupului. Pentru a verifica acest lucru, apelăm procedura **verif_generator** care va cauta secvențial fiecare element x din intervalul $[2, p-1]$ în vectorul \mathbf{v} . Marcăm apariția lui x în vectorul \mathbf{v} cu ajutorul registrului **\$t3**, iar în cazul în care după fiecare dintre căutări valoarea registrului **\$t3** este 1, înseamnă că în vectorul \mathbf{v} au fost generate, întradevăr, toate elementele grupului, deci afișăm g și ne întoarcem în programul principal.

Urmează acum să criptăm mesajul clar citit, așa că apelăm procedura **criptare_mesaj_clar**. Acum, pentru a cripta întreg mesajul, vom cripta fiecare literă, pe rând, în felul următor: În registrul **\$t3** reținem numărul i corespunzător literei, scăzând din codul caracterului codul ASCII al primei litere din alfabet, adică 65. Astfel, pentru litera A avem numărul corespunzător 0, pentru B $\rightarrow 1$, C $\rightarrow 2$ etc. Conform izomorfismului, îi asociem numărului i puterea g^i , unde g este generatorul, iar g^i este chiar elementul de pe poziția i din vector (în registrul **\$t4** reținem $4*i$, adică locația din memorie relativă la \mathbf{v} a poziției i din vector, iar în registrul **\$t5** încărcăm $\mathbf{v}[i]$). Pentru a obține litera corespunzătoare numărului, adică litera criptată, adunăm cu 65 și stocăm caracterul la adresa **mesaj_clar_criptat** din memorie. Urmând procedeul pentru fiecare literă, în final obținem întreg mesajul criptat la adresa **mesaj_clar_criptat**, mesaj pe care îl afișăm și apoi ne întoarcem în programul principal.

Pentru a decripta al doilea mesaj introdus de la tastatură, vom apela procedura **decriptare_mesaj**, care urmează un procedeu asemănător celui pentru criptare, numai că de data aceasta numărul corespunzător unei litere din mesajul sursă este g^i , iar numărul asociat acestuia este exponentul i .

Pentru a determina exponentul i , parcurgem vectorul v pentru a afla poziția la care se găsește g^i , după care, pentru a obține litera decriptată corespunzătoare, adunăm cu 65 și stocăm caracterul la adresa mesaj_decriptat din memorie. După decriptarea întregului mesaj, îl afișăm și ne întoarcem în programul principal, unde urmează să oprim execuția programului.

Codul sursă:

```
.data
    mesaj_clar: .space 512
    mesaj_clar_criptat: .space 512
    mesaj_criptat: .space 512
    mesaj_decriptat: .space 512
    v: .space 512
    prompt_afisare_mesaj_criptat: .asciiiz " Mesajul clar criptat este: "
    prompt_afisare_mesaj_decriptat: .asciiiz " Mesajul decriptat este: "
    prompt_afisare_generator: .asciiiz "Generatorul este: "
    prompt_nonprim: .asciiiz "Numarul introdus nu este prim!"
    nl: .asciiiz "\n"
.text
main:

    jal citire_numar # apelam procedura de citire a unui numar de la
tastatura
    move $s0, $v0    # incarcam numarul citit (p) in registrul $s0
    jal citire_mesaj_clar    # citim mesajul clar
    jal citire_mesaj_criptat # citim mesajul criptat
```

```

    subu $sp, 4      # alocam spatiu in stiva
    sw $s0, 0($sp)   # incarcam p in stiva
    jal verif_prim    # apelam procedura care intoarce val. 1 daca p este
prim, 0 in caz contrar
    addu $sp, 4      # dezaolocam spatiul alocat in stiva

```

```

    beqz $v0, exit_nonprim # daca p nu este prim, atunci apelam procedura
exit_nonprim pentru a afisa un mesaj

```

```

    subu $sp, 4      # alocam spatiu in stiva
    sw $s0, 0($sp)   # incarcam p in stiva
    jal cauta_generator # apelam procedura care afiseaza valoarea
generatorului si genereaza puterile in vectorul v
    addu $sp, 4      # dezaolocam spatiul alocat in stiva

```

```

    jal criptare_mesaj_clar # apelam procedura care cripteaza mesajul
clar

```

```

    jal decriptare_mesaj    # apelam procedura care decripteaza mesajul
criptat

```

```

    j exit # incheiem programul

```

citire_numar:

```

    li $v0, 5      # incarcam codul 5 pt a citi un intreg
    syscall        # apelam sistemul
    jr $ra         # ne intoarcem in programul principal

```

citire_mesaj_clar:

```

    la $a0, mesaj_clar # incarcam adresa locatiei unde mesajul va fi
stocat

```

```

    li $a1, 511      # lungimea maxima
    li $v0, 8        # incarcam codul 4 pentru afisarea unui string

```

```

    syscall          # apelam sistem
    jr $ra           # ne intoarcem in programul principal

```

citire_mesaj_criptat:

```
    la $a0, mesaj_criptat    # incarcam adresa locatiei unde mesajul va fi
stocat
```

```
    li $a1, 511              # lungimea maxima
    li $v0, 8                # incarcam codul 4 pentru afisarea unui string
```

```
    syscall                  # apelam sistem
    jr $ra                   # ne intoarcem in programul principal
```

verif_prim:

```
    subu $sp, 4              # $sp:()(p)
    sw $fp, 0($sp)           # $sp:($fp v)(p)
    addi $fp, $sp, 4         # $sp:($fp v)$fp:(p)
    subu $sp, 4              # $sp:()($fp v)$fp:(p)
    sw $s0, 0($sp)           # $sp:($s0)($fp v)$fp:(p)
    subu $sp, 4              # $sp:()($s0)($fp v)$fp:(p)
    sw $s1, 0($sp)           # $sp:($s1)($s0)($fp v)$fp:(p)
```

```
    lw $s0, 0($fp)           # incarcam in registrul $s0 numarul p
    div $s1, $s0, 2          # in registrul $s1 retinem [p/2]
    li $t0, 2                # registrul $t0 un potential divizor d
    li $t2, 0                # registrul $t2 are valoarea 1 daca am gasit un divizor
al numarului citit, sau valoarea 0 in caz contrar
```

loop_prim:

```
    bgt $t0, $s1, finish_loop_prim # vom cauta divizorii lui p numai pana
la [p/2]
    beq $t2, 1, finish_loop_prim    # daca am gasit un divizor al lui p,
atunci nu mai are rost sa continuam
```

```
    rem $t1, $s0, $t0            # in registrul $t1 retinem restul
impartirii lui p la d
    seq $t2, $t1, 0              # daca restul impartirii e 0, atunci
registrul $t2 va avea valoarea 1
```

```
    addu $t0, 1                  # incrementam $t0 cu 1
    j loop_prim                  # repeat
```

finish_loop_prim:

```
lw $s1, -12($fp)    # restauram $s1
lw $s0, -8($fp)     # restauram $s0
lw $fp, -4($fp)     # restauram $fp
addu $sp, 12        # facem pop de 3 ori
seq $v0, $t2, 0     # incarcam in $v0 valoarea 1 daca $t2 are valoarea
0(adica este prim), altfel, $v0 ia valoarea 0
jr $ra # ne intoarcem la adresa din $ra
```

#-----

cauta_generator:

```
subu $sp, 4        # $sp:()(p)
sw $fp, 0($sp)     # $sp:($fp v)(p)
addi $fp, $sp, 4   # $sp:($fp v)$fp:(p)
```

```
subu $sp, 4        # $sp:()($fp v)$fp:(p)
sw $ra, 0($sp)     # $sp:($ra)($fp v)$fp:(p)
subu $sp, 4        # $sp:()($ra)($fp v)$fp:(p)
sw $s0, 0($sp)     # $sp:($s0)($ra)($fp v)$fp:(p)
subu $sp, 4        # $sp:()($s0)($ra)($fp v)$fp:(p)
sw $s1, 0($sp)     # $sp:($s1)($s0)($ra)($fp v)$fp:(p)
```

```
lw $s0, 0($fp)     # incarcam in registrul $s0 numarul p
```

```
li $s1, 2          # $s1 este g ( nu are rost sa verificam daca 1 este
generator)
```

loop_generator:

```
beq $s1, $s0, finish_loop_gen # cautam generatorul in intervalul
[2,p-1]
```

```
li $t1, 1          # $t1 este k
li $t2, 1          # $t2 este g_pas_anterior, intial el este g^0 adica 1
sw $t2, v($0)      # v[0]=g^0
li $t4, 4          # registrul $t4 este un pointer catre pozitia k in vector
```

loop_gen_puteri:

```
    beq $t1, $s0, finish_loop_gen_puteri
        # $t3 va retine  $g^k \bmod p$ ,
    mul $t3, $t2, $s1 # $t3 =  $g * g_{\text{pas\_anterior}}$ 
    rem $t3, $t3, $s0 # $t3 =  $t3 \bmod p$ 

    sw $t3, v($t4) #  $v[k]=g^k \bmod p$ 
```

beq \$t3, 1, finish_loop_gen_puteri # daca am obtinut 1(elementul neutru), nu mai are sens verificarea

```
    addu $t1, 1      # incrementam k cu 1
    addu $t4, 4      # incrementam pointerul cu 4
    move $t2, $t3    #  $g^k \bmod p$  devine  $g_{\text{pas\_anterior}}$ 
    j loop_gen_puteri
```

finish_loop_gen_puteri:

```
    # dupa parcurgere, k va fi ordinul lui g
    subu $t0, $s0, 1 #  $t0=p-1$ 
    bne $t1, $t0, next_gen
```

daca $\text{ord}(g) \neq p-1$, atunci mai cautam un generator

```
    subu $sp, 4      # alocam spatiu in stiva
    sw $s0, 0($sp)   # incarcam p in stiva
    jal verific_generator # apelam procedura care intoarce valoarea 1 daca g
a generat toate elementele grupului  $Z_p^*$ , 0 in caz contrar
    addu $sp, 4      # dezalocam spatiu
```

beq \$v0, 1, finish_loop_gen # daca s-au generat toate elementele grupului, atunci g este generator si il afisam

next_gen:

```
    addu $s1, 1 # continuam sa cautam generatorul
    j loop_generator
```

finish_loop_gen:

```
    la $a0, prompt_afisare_generator    # incarcam adresa prompt-ului
    li $v0, 4                          # incarcam codul 4 pentru afisarea
unui string
    syscall                            # apelam sistemul

    move $a0, $s1 # incarcam generatorul g in registrul $a0 pentru
a-l afisa
    li $v0, 1      # incarcam codul 1 pentru afisarea unui intreg
    syscall        # apelam sistemul

    la $a0, nl # incarcam adresa caracterului newline
    li $v0, 4  # incarcam codul 4 pentru afisarea unui string
    syscall    # apelam sistemul

    lw $s1, -16($fp)    # restauram $s1
    lw $s0, -12($fp)    # restauram $s0
    lw $ra, -8($fp)     # restauram $ra
    lw $fp, -4($fp)     # restauram $fp
    addu $sp, 16        # facem pop de 4 ori
    jr $ra              # ne intoarcem in programul principal
```

verif_generator:

```
    subu $sp, 4      # $sp:()(p)
    sw $fp, 0($sp)   # $sp:($fp v)(p)
    addu $fp, $sp, 4 # $sp:($fp v)$fp:(p)
    subu $sp, 4      # $sp:()($fp v)$fp:(p)
    sw $s0, 0($sp)   # $sp:($s0)($fp v)$fp:(p)

    lw $s0, 0($fp)   # incarcam p in $s0

    li $t0, 2 # cu ajutorul registrului $t0 verificam daca fiecare numar
din intervalul [2,p-1] apare in vector
```


loop_verif_gen:

 beq \$t0, \$s0, exit_verif_gen # daca am verificat fiecare numar din interval, verificam daca am gasit generatorul

 li \$t1, 1 # \$t1 e un contor(i) pentru pozitiile din vector. Acesta incepe de la pozitia 1, deoarece v[0]=1, pt orice p, asa ca nu are rost sa incepem de la 0

 li \$t2, 4 # \$t2 e pointer catre o pozitie(i) din vector

 li \$t3, 0 # \$t3 va retine valoarea 1 daca numarul \$t0 se afla in vector

loop2_verif_gen:

 beq \$t1, \$s0, exit_loop2 # parcurgem vectorul de la 1 la p-1

 beq \$t3, 1, exit_loop2 # daca am gasit deja numarul \$t0 in vector, oprim cautarea

 lw \$t4, v(\$t2) # incarcam in registrul \$t4 v[i]

 seq \$t3, \$t4, \$t0 # incarcam valoarea 1 in registrul \$t3 daca v[i]==\$t0

 addu \$t1, 1 # incrementam i cu 1

 addu \$t2, 4 # incrementam pointerul cu 4

 j loop2_verif_gen

exit_loop2:

 addu \$t0, 1 # cautam urmatorul numar din interval in vector

 beq \$t3, 1, loop_verif_gen # daca \$t3 e unu, cautam urmatorul numar din interval in vector

 li \$v0, 0 # daca nu am gasit numarul din interval in vector (\$t3 este 0), intoarcem valoarea 0

 lw \$s0, -8(\$fp) # restauram \$s0

 lw \$fp, -4(\$fp) # restauram \$fp

 addu \$sp, 8 # facem pop de 2 ori

 jr \$ra

exit_verif_gen:

 move \$v0, \$t3 # daca si ultimul numar din interval a fost gasit
in vector, inseamna ca tot grupul a fost generat. Astfel, \$v0 ia valoarea
1, iar in caz contrar \$v0 va retine 0

 lw \$s0, -8(\$fp) # restauram \$s0
 lw \$fp, -4(\$fp) # restauram \$fp
 addu \$sp, 8 # facem pop de 2 ori
 jr \$ra

#-----

criptare_mesaj_clar:

 la \$t0, mesaj_clar # pointer catre adresa lui mesaj_clar
 la \$t1, mesaj_clar_criptat # pointer catre adresa lui mesaj_clar_criptat
 lb \$t2, 0(\$t0) # \$t2 retine caracterul la adresa \$t0 din mesaj_clar

loop_criptare:

 beq \$t2, 0xA, finish_loop_criptare # parcurgem mesajul clar pana la
intalnirea caracterului '\n'

 subu \$t3, \$t2, 65 # in registrul \$t3 retinem numarul corespunzator
fiecarei litere (A -> 0, B-> 1,)

 mul \$t4, \$t3, 4 # \$t4 retine locatia din memorie a pozitiei \$t3 din
vector

 lw \$t5, v(\$t4) # in registrul \$t5 incarcam g la puterea \$t3, valoare
aflata la locatia v(\$t4), adica v[\$t3]

 addu \$t5, 65 # adunam cu 65 pentru a obtine codul ASCII al literei
corespunzatoare

 sb \$t5, 0(\$t1) # stocam caracterul in mesaj_clar_criptat

 addu \$t0, 1 # incrementam adresa lui mesaj_clar pentru a cripta
urmatorul caracter din mesaj

 addu \$t1, 1 # incrementam adresa lui mesaj_clar_criptat pentru a
stoca urmatorul caracter criptat

 lb \$t2, 0(\$t0) # incarcam in \$t2 caracterul actual

 j loop_criptare # repeat

```
finish_loop_criptare:
```

```
    sb $0, 0($t1) # stocam caracterul null la finalul mesajului criptat
```

```
    la $a0, prompt_afisare_mesaj_criptat # incarcam adresa prompt-ului
```

```
    li $v0, 4 # incarcam codul 4 pentru afisarea
```

```
unui string
```

```
    syscall # apelam sistemul
```

```
    la $a0, mesaj_clar_criptat # incarcam adresa mesajului decriptat
```

```
    li $v0, 4 # incarcam codul 4 pentru afisarea unui string
```

```
    syscall # apelam sistemul
```

```
    la $a0, nl # incarcam adresa caracterului newline
```

```
    li $v0, 4 # incarcam codul 4 pentru afisarea unui string
```

```
    syscall # apelam sistemul
```

```
    jr $ra
```

```
#-----  
-----
```

```
decriptare_mesaj:
```

```
    la $t0, mesaj_criptat # pointer catre adresa lui mesaj_criptat
```

```
    la $t1, mesaj_decriptat # pointer catre adresa lui mesaj_decriptat
```

```
    lb $t2, 0($t0) # $t2 retine caracterul la adresa $t0 din mesaj_cr  
iptat
```

```
loop_decriptare:
```

```
    beqz $t2, finish_loop_decriptare # parcurgem mesajul criptat pana la  
intalnirea caracterului nul
```

```
    subu $t3, $t2, 65 # in registrul $t3 retinem numarul corespunzator  
fiecarei litere ( A -> 0, B-> 1, ....)
```

```
    li $t4, 0 # $t4 contorizeaza pozitiile (i) din vectorul v
```

```
    la $t5, 0 # $t5 retine locatia in memorie relativa la v
```

```
    lw $t7, v($t5) # valoarea lui v intr-o pozitie
```

loop_vector_gen_2:

beq \$t7, \$t3, finish_loop_vector_gen_2 # parcurgem vectorul de puteri
ale generatorului pana cand intalnim o putere a generatorului egala cu \$t3

addu \$t4, 1 # incrementam

addu \$t5, 4 # incrementam

lw \$t7, v(\$t5) # incarcam in \$t7 urmatoarea valoare din vector

j loop_vector_gen_2 # repeat

finish_loop_vector_gen_2:

move \$t6, \$t4 # in registrul \$t6 incarcam exponentul puterii

addu \$t6, 65 # adunam cu 65 pentru a obtine codul ASCII al literei
corespunzatoare

sb \$t6, 0(\$t1) # stocam caracterul in mesaj_decriptat

addu \$t0, 1 # incrementam adresa lui mesaj_criptat pentru a
decripta urmatorul caracter din mesaj

addu \$t1, 1 # incrementam adresa lui mesaj_decriptat pentru a
stoca urmatorul caracter decriptat

lb \$t2, 0(\$t0) # incarcam in \$t2 caracterul actual

j loop_decriptare # repeat

finish_loop_decriptare:

sb \$0, 0(\$t1) # stocam caracterul null la finalul mesajului decriptat

la \$a0, prompt_afisare_mesaj_decriptat # incarcam adresa prompt-ului

li \$v0, 4 # incarcam codul 4 pentru
afisarea unui string

syscall # apelam sistemul

la \$a0, mesaj_decriptat # incarcam adresa mesajului decriptat

li \$v0, 4 # incarcam codul 4 pentru afisarea unui string

syscall # apelam sistemul

jr \$ra # ne intoarcem in programul principal

```

#-----
-----

exit_nonprim:

    la $a0, prompt_nonprim # incarcam adresa prompt-ului
    li $v0, 4               # incarcam codul 4 pentru afisarea unui string
    syscall                # apelam sistemul
    j exit                  # apelam procedura care termina programul

exit:

    li $v0, 10              # incarcam codul 10 pentru oprirea programului
    syscall                 # apelam sistemul

```

Exemple de date de intrare si de iesire:

1)

▼ Input

```

7
ACAD
BCBG

```

▼ Output

```

Generatorul este: 3
Mesajul clar criptat este: BCBG
Mesajul decriptat este: ACAD

```

2)

▼ Input

```

21
AEFD
BBBC

```

▼ Output

```

Numarul introdus nu este prim!

```

3)

▼ Input

```

23
SALUTEUSUNTMIPS
GBWMHSQTG

```

▼ Output

```

Generatorul este: 5
Mesajul clar criptat este: GBWMHEMGMVHSQTG
Mesajul decriptat este: SALUTMIPS

```